

Vrouwen

zijn

slechte

minnaressen

punt

Vrouwen
zijn
slechte
minnaressen
punt

Erik J. Klerckx

If I was scared, I would
If I was bored, you know I would
And if I was yours, but I'm not.

Arcade Fire: Ready to start.

Schrijver: Erik J. Klerckx
Coverontwerp: Steve Nipples
ISBN: 9789464485585
© bvba jERIKANN

erik.klerckx@telenet.be

Vrijwaring *:

Uitgezonderd de epiloog is alles wat op de pagina's die hierna volgen aan stellingen, meningen, achterklap en boude beweringen, in de stellige overtuiging dat u (m/v/x) in een min of meer langdurige traditionele – mag het ook eens? - relatie vertoeft, zoals ruim 99% van de westerse mensen leeft, tenminste als ze de jaren van discretie bereikt hebben. Met traditioneel bedoelen we, om helemaal niets aan interpretatie over te laten: man en vrouw, in intentie monogaam. Of ze dat nu fijn vinden of niet.

Worden daarmee andere samenlevingsvormen veroordeeld? Geenszins. Iedereen mag naar eigen goeddunken zijn/haar/hen leven inrichten. Dat mag ook ruim gedocumenteerd: aan de levens van genderfluïde, transgenders, queers, homo's, lesbiennes, bi's, en wat er nog allemaal op ons afkomt, wordt onderhand meer dan voldoende aandacht geschonken (lees vooral niet: te veel aandacht). Daar gaan we het dus in dit bestek niet over hebben, geheel naar het motto van onze verstandige moeder: waar je geen verstand van hebt, moet je over zwijgen.

Als we ergens wel verstand van hebben (hoe lang zal dat nog van een witte cis-man getolereerd worden?) dan over het gesukkel van die andere 99%, in dit specifiek geval de helft (v) daarvan.

*vrijwaring: proper Nederlands voor disclaimer (zo'n boek dus).

Proloog:

Wat volgt, tenminste als u na het lezen van de vorige pagina al niet onmiddellijk hebt afgehaakt, is geen exacte wetenschap, verre van. Exacte wetenschap, daar hebben we onze portie wel ruimschoots van gehad, niet dan? Wie met schaamschaamte zit over het lezen van de volgende bladzijden, raden we aan om direct naar de laatste pagina's te gaan, waar onder het hoofdstuk epiloog bedenkingen van een geheel ander allooi te lezen vallen.

De volgende bladzijden staan vol persoonlijke overpeinzingen van de Seksmajoor des Vaderlands, gedestilleerd uit zijn eigen en andermans leven, literatuur, uitvoerige tegensprekelijke ontmoetingen met vrienden (m/v/x) en vijanden (m). Alles wat u hier kan lezen is waar. Althans: als het niet waar is, dan had het waar kunnen zijn. Een slimmerik heeft ooit gezegd dat de waarheid een goed verhaal niet in de weg mag staan.

We willen wat volgt ook ten stelligste aanbevelen aan iedereen (m/v/x) die op dit moment tot over zijn oren verliefd is op zijn partner. Niet zozeer omdat er voor verliefden hier instant lering uit te halen is, laat staan dat ze geloven wat hier allemaal gedrukt staat. Oh neen, dat gaat jullie -verliefd als jullie zijn- straks niet overkomen. Wie verliefd is, is er tegelijk van overtuigd dat hij/zij (m/v/x) de dans ontspringt, ontheven is van alle relationele onheil. In die staat van totale ontoerekeningsvatbaarheid waarin verliefden zich de facto bevinden, zullen deze pagina's klinkklare nonsens zijn. Goede raad aan deze categorie (m/v/x'en): lees het over 5 jaar opnieuw en kom dan nog eens vertellen dat we jullie niet gewaarschuwd hebben.

De Seksmajoor des Vaderlands dus, want iemand moet het toch eens zeggen? En vooraleer we aan dat zeggen toe zijn: waarom een Seksmajoor des Vaderlands? We kennen al een sport- en kunstpaus, een beursgoeroe, een kapitein van industrie, een

moraalridder, er zijn zelfs stijlpastors... Het Nederlandse taalgebied kende ook al een Seksrabijn des Vaderlands, zijnde dhr. A. Grunberg, wereldburger van Joodse komaf, wiens column over allerlei lichamelijkeheden in De Volkskrant verscheen. Afgevoerd, helaas. Seksrabijn zou je in het van oudsher iets katholiekere België naar de sekspastoor of -kapelaan kunnen hertalen. Dat gaan we niet doen, omdat sekspastoor toch een beetje te kort bij een akelige waarheid komt. Kleine bijvangst: Seksmajoor des Vaderlands rolt even lekker uit de mond als kletsmajoor, wat daarom nog niet wil zeggen dat beide woorden in elkaars verlengde liggen. In ieder geval staat een majoor nog dicht genoeg bij zijn troepen, maar heeft hij ook genoeg aanzien om met recht en reden de stem te verheffen.

De Seksmajoor des Vaderlands is de woordvoerder, zo niet de vertolker van een redelijk eenzijdig samengestelde denktank die het *Gezonde Mansbevinden* incorporeert en ook zo heet, de breed (m) gedragen rigueur, als het ware.

We willen meteen ook het veelvuldig gebruik van haakjes en *cursief gedrukte* tekst verklaren: tegenwoordig mag je geen woord meer uitspreken, neerpennen, of iemand (m/v/x, *quod erat demonstrandum nog aan toe!*) voelt zich op zijn ziel, hart, dan wel tenen getrapt. De elaboratie tussen de haakjes dient louter ter verduidelijking. Het is ook een handige manier om niet elke keer naar een voetnoot te moeten verhuizen. Dat op en neer geblader leest niet lekker.

Als u dat, geheel eigen aan uw slecht karakter, als een voorafname van de steller dezes op verschoning wil zien, ga uw gang.

Wat de Seksmajoor des Vaderlands hier allemaal poneert is zelden een persoonlijke mening, maar soms ook wel, dat mag u zelf uitvissen, desnoods bepalen. Weet wel dat hij achter ieder woord staat, zonder enig voorbehoud.

Het is hoe dan ook de neerslag van jarenlang gepeins, gesprokkel, geobserveer en *zelfge-ervaard*, sommigen noemen het

ervaringsdeskundigheid. Maar de Seksmajoor des Vaderlands wil voorzichtig zijn met het woord deskundig.

In ieder geval, de indrukken, gedachten en boude beweringen zijn niet voorgelegd aan specialisten ter zake, waaronder twee zeer beslagen (wat heet, ze hebben er potdorie voor doorgeleerd) vriendinnen. Niet omdat de Seksmajoor des Vaderlands geen deskundigheid kan verdragen, maar vooral omdat hij redelijk eigenwijs is. Sommigen noemen het zelfs eigengereid: ze dwalen.

Vrouwen zijn slechte minnaressen: dat heeft vooral te maken met hun ontstellend gebrek aan techniek en kennis van de anatomie van de man. Dat kan/zal een gevolg zijn van een matige interesse, inzet en dito engagement. Het lijkt wel sport in plaats van erotiek. Maar net als in sport is het maar de vraag wat er eerst is: gebrek aan interesse en daardoor slecht, of slecht en daardoor een allengs groter wordende desinteresse.

Vooraleer feministen en andere suffragettes op de *Friese Ruiters*, dan wel anders aangeklede barricades springen: mannen zijn ook slechte minnaars. Ja, en? Dat weet het mannelijk gedeelte van de bevolking ondertussen wel. Dat is dat deel sinds de jaren 50 (Alfred Kinsey), 60 (Masters & Johnson) en 70 (Shere Hite) van de vorige eeuw met een onthutsende regelmaat ingepeperd. Jullie, mannen, bakken er niks van, *derop en derover* (ah, dat wielerjargon), meer wordt er niet klaargespeeld, mansgewijs, in de sponde. Of elders. Op die nagel wordt ook in 2021 nog steeds geklopt.

Daarbij wordt iets te vrolijk en steeds meer vanzelfsprekend voorbijgegaan aan het feit dat de Welwillende Man zich sedertdien toch een aantal technieken heeft eigen gemaakt die vrouwen een aanzienlijke winst opleveren wat het seksuele genot betreft. Maar niet elke man is een Welwillende en hij moet het afleggen tegen de macht van de iets grotere getallen. Want, eerlijk? Een deel van de mannen heeft niet eens de ambitie om een goede minnaar te zijn. Op min of meer regelmatige basis een kwakje plegen, meer

verlangen nogal wat mannen niet. Dat ze daarvoor op min of meer regelmatige basis even de hand aan zichzelf slaan, drukt slechts in geringe mate de pret. Het zal wel evolutionair te verklaren zijn dat de hand zonder al te veel moeite tot aan het kruis geraakt. Ook bij de vrouwen, om volledig te zijn, is het kruis binnen handbereik. Hoe dat zit met de *x'en* onder de bevolking? Ze hebben net als iedereen armen en een kruis, maar voorts is daar nog weinig over geweten. Ze bestaan ook nog niet zo lang, toch niet officieel. Maar dat hoeft ook niet breedvoerig onderzocht te worden: *x'en* zijn mensen zoals u en... nou ja, u dus.

Terug naar de man en ook hier: kip en ei. Zou de man een betere minnaar zijn of willen zijn als de andere partij er op dezelfde enthousiaste manier een lap op of tegen wil geven? Blijft een feit: de Welwillende Man heeft niet automatisch -we willen het woord niet te vaak gebruiken- een even enthousiaste vrouwelijke medespeler. We willen voor een keer de advocaat van de duivel zijn en meegaan in de veronderstelling dat de Welwillende Man ook alleen maar zijn welwillende zelf is omdat hij hoopt op een *return of investment*. De Seksmajoor des Vaderlands staat absoluut niet bekend als een vurig aanhanger van de neoliberale samenleving, alleen, wat is er mis met een beetje investeren om er zelf een weinig beter van te worden?

Waarom mannen dan toch luizige minnaars zijn, *Toutatis* mag het weten. De vraag is al duizend keer gesteld en bijna net zo vaak niet echt bevredigend beantwoord. Lui? Ongeïnteresseerd? Eigen orgasme eerst? De twee *p's*, porno en prostitutie? Het maakt niks uit, want het gaat er in dit bestek om dat vrouwen slechte minnaressen zijn.

Waarom vrouwen *dàt* zijn, *dàt* is de vraag. En vooral een vraag die niemand stelt, toch niet hardop. Vrouwen al zeker niet, die kijken wel uit, maar mannen evenmin. De vraag denken is al niet *woke* (*m*), laat staan ze zomaar in de groep te gooien.

Bovendien zijn mannen opportunisten en al tevreden dat ze *eens mogen*. Onder het motto: beter slechte seks dan helemaal geen seks. Er valt iets voor te zeggen, geef toe.

Aan porno kan het bij de vrouw niet liggen, toch niet als ... kuch... onderliggende oorzaak. Tenminste als het waar is wat talloze bevragingen als uitkomst bieden: vrouwen kijken nauwelijks porno en als ze al kijken, vindt het ze nauwelijks op, laat staan dat ze er iets van (willen) leren. Je kan je natuurlijk de vraag stellen of opwinding eerder een plus dan een min is voor het minnespel. Maar neen, dat gaan we niet doen, het is zo al ingewikkeld genoeg.

Prostitutie is al een ander paar mouwen, daar tekenen de vrouwen met een ontstellend overtal present. Als ze ergens oververtegenwoordigd zijn, dan wel in de wereld van de betaalde seks. Maar meestal aan de verkeerde kant (tenminste als je als (v) werkzaam bent in de sector) van *het genieten*. De Seksmajoor des Vaderlands kan zich inbeelden dat het niet bepaald een stimulans is voor een avontuurlijke private seksbeleving als je dag in, dag uit, met a: seks bezig bent (geweest) en b: ook nog eens om de haverklap moet acteren dat je de aan de gang zijn handtastelijkheden leuk vindt.

Stel nog dat 1 hoge uitzondering haar werk bijzonder opwindend vindt en dat ze daar veel bevrediging –in een veelvoud aan op- en inzichten- in vindt, niet in het minst de seksuele: waarom zou ze dan *na haar uren* nog gratis bezig zijn met iets waarvoor ze flink betaald wordt? Maar ook daar: veruit de meeste vrouwen hebben met betaald sekswerk nooit iets vandoen gehad, in de *slechteminnaressenstatistieken* zal prostitutie wegens geen kritische massa dus niet eens meetellen.

Zijn vrouwen lui en ongeïnteresseerd? Aha, nu praten we ergens over. Te beginnen met lui: vrouwen zijn het nu eenmaal gewoon dat de partner (m) vragende partij is, om niet te zeggen staat te springen om..., waarom zouden ze zich dan zelf de moeite

getroosten? Lui blijkt ook uit de masturbatiegewoontes. Niet dat de Seksmajoor des Vaderlands iets tegen speeltjes heeft, maar een vibrator constant het zware werk laten doen, zo kunnen wij het ook. En tweemaal pech: begin daar achteraf als man maar eens tegenop te trillen.

Maar erger vindt de Seksmajoor des Vaderlands de desinteresse. Vrouwen vinden seks, laat staan erotiek, na verloop van tijd vooral gedoe. Tenminste: met dezelfde partner. Het staat bij een langdurige relatie zelden met stip op 1 in de prioriteitenlijst. Gezin en dan vooral als er kinderen zijn, staat stukken hoger en zorgen op zich al voor genoeg sores en sleur. Zodat er nog weinig tijd voor andere dingen kan ingeruimd worden. Als daar is: gezamenlijke lichamelijke beleving. Die wordt, in het beste geval op een draffe afgehandeld. Dan sluipt ook daar de gewoonte binnen (de man is vaak een slechte minnaar *en plus*, hebben we een paar regels hierboven net geleerd). Of er is juist te weinig gewoonte, te vaak iets nieuws, want de man denkt dat met het opleuken van de boel er automatisch meer *schwung* in de *bedfestiviteiten* komt. Je zal als vrouw maar met de *seksinventieve* man gehuwd zijn. De meest gehoorde zin in dat geval uit de mond van een vrouw: moet dit nu? Hier?

Voor een goed begrip: een inventieve minnaar is niet per se een goede minnaar. Het introduceren van standje zus of speeltje zo, is niet bepaald een maatstaf voor erotiek op een hoger echelon. Zoals sleur ook niet altijd sleur is, maar bekend en vertrouwd, ergo veilig. Kan die laatste modus op minder gezucht rekenen, het hoeragehalte is al evenmin in grote hoeveelheden aanwezig. Hoe ook, we gaan ons hier niet stuk nuanceren, dat schiet niet op.

Vrouwen zijn óók slechte minnaresses -u mag hier lezen: in de subcategorie *scheefpoeperij*- omdat ze dat na een tijdje (u mag hier een variabele tussen 9 en 48 maanden invullen) niet meer willen zijn. Ze willen van het etiket minnares, of nog erger, bijslaap, af.

Bijslaap, het woord alleen al en dat associëren ze toch vaak met *op overschot zijn*, het vijfde wiel aan de wagen. Wat even vaak niet zo is, maar wat wel waar is: ze speelt niet de hoofdrol. Toch niet officieel. Ze kan hoogstens een *Oscar* krijgen voor de beste bijrol. Vrouwen hebben een hekel aan bijrollen, Oscar of niet.

De Seksmajoor des Vaderlands verduidelijkt: vrouw (al dan niet in een relatie) begint een affaire met man (m/v/x) en beide gaan vooraf akkoord met het principe: alleen de lusten, niet de lasten, niks dan fijne erotiek en geen gezeur, een paar uurtjes er tussenuit, elkaars vrienden met een voordeel zijn. Alsof er al vrienden met een nadeel zijn, behalve in de politiek dan.

Bon, tien tegen één dat de vrouw na verloop van tijd, tussen de 12 en de 24 maanden verder in het verhaal is helemaal geen slechte gok, toch een wat stabielere relatie wil. Anders gezegd, een heroriëntatie van de bevoegdheden en prioriteiten. Redenen en motiveringen op overschot: haar reguliere partner is achter haar avonturen (avonduren kan ook) gekomen, het is lastig te regelen nu zoon en dochterlief de leeftijd van 3 hobby's per week krijgen, ze moet te vaak haar berichten op allerlei apparaten wissen. Enfin, wat ook de verklaring officieel mag zijn, het is bijna altijd terug te brengen tot het deeltijdse, vrijblijvende aspect. Dat zint haar niet, al zal ze dat nooit toegeven, maar vrouwen hebben, meer dan mannen, behoefte aan engagement. Zeker op de lange termijn.

Het was hoe dan ook al eerder begonnen, die *bevoegdheidsheroïëntatie*. Een beetje slinks, misschien zelfs onbedoeld, of met de juiste bedoelingen. Dat ze zomaar pardoes *per ongeluk* tijdens lunchtijd ook in de stad is en hé zullen we samen iets eten? Beste man, dit is het definitieve einde van *alleen lusten, geen lasten*. Dat je elkaar dus begint te zien zonder dat er van een stomende vrijpartij sprake is. En tien tegen één is er zomaar een kans op een weekend weg met z'n twee en waarom niet? Als een man zich laat verleiden tot deze vorm van vrijetijdsbesteding, de lange wandeling, een avond uit eten en dan

theater, een weekend weg, blijven overnachten, allemaal fijne, maar gestolen momenten, die precies daarom iets magisch hebben, die de *ongedwongenheid* hebben waarin een man gedijt, gaat hij toch een grens over waar hij beter over had nagedacht. Want zulke weekends en samen wakker worden, de brakke ochtendadem, inlegkruisjes op de badkamer: dat lijkt verhipt veel op een relatie, wat zeggen we, op thuis! Na het tweede ontbijt samen, worden er zelfs geen *pistolets* meer gehaald bij de bakker, een kop slappe doorgietkoffie, dat is het zowat.

Het venijn zit zoals wel vaker in de staart, het eindigt -geen twijfel mogelijk- met onbegrip voor elkaar, vroeg of laat. Bij het eerste zand in de vaseline poneert de man nog: het was toch alleen de lusten en geen lasten? Dat had ik toch niet fout begrepen? Waarop de vrouw, van het snedige type en op dat moment zijn ze allemaal van het snedige type, riposteert: is het dan een last om samen op weekend te zijn, samen te eten? Als een man (m/x) zo wordt aangesproken, zit hij meteen klem. Na nauwelijks 2 zinnen van subtiele maar duidelijke emotionele chantage. Geef toe: je kan ook moeilijk antwoorden dat het alleen maar fijn is omdat er een vrijpartij van jewelste aan gekoppeld is. Botweg: "neen dat is niet fijn, daar heb ik al een relatie voor," antwoorden, daar heeft de man de ballen niet voor (maar 2, dat is veel te weinig). Maar ja: de seks is goed, het is te zeggen: tenminste bevredigend. Zeker in vergelijking met de thuisbasis. Dus wordt er nog wat verder gesukkeld, tot steeds erger wordende ontevredenheid van beiden. Uit elkaar gaan is niet erg, het wordt alleen erg omdat er zelden een gelijklopende agenda is. Er is altijd iemand die er eerder vandoor wil, eerder dan de ander van plan was en die zit dan met de gebakken peren, dan wel een gebroken hart. Revanche schreeuwt het lijf. Mannen met gebakken peren gaan zich dan (veel te vaak) onnozel bezitterig gedragen (neen, dat is van mij!). Vrouwen zijn daar vaak leper en ze weten dat revanche een kom soep is die liefst ijskoud wordt gegeten.

Hoe dan ook, het lukt een vrouw niet om eeuwig minnares te zijn. Ja, uitzondering, ik hoor u roepen. Maar het gaat om de regel, om wat mensen, u en de rest, nou niet u, anderen, in een gewoon leven meemaken. Een gouden raad voor (m/v/x): zing maar vrolijk, maar zorg dat u op tijd uit de kerk bent. Dat betekent: ruim op tijd.

Natuurlijk zal er weer iemand opstaan die zegt dat niet alle vrouwen slechte minnaresses zijn. Hij (m/v/x) zal nog gelijk hebben ook, maar kom ze maar eens tegen, de vrouwen die van wanten weten, die het fingerspitzengefühl hebben -het is in deze ook letterlijk te nemen- wat erotiek betreft. De Seksmajoor des Vaderlands heeft weet van 3 vrouwen. In India. Drie, maar laat nog dat er aldaar 300 tussen allerlei richels en plooiën over het hoofd worden gezien. Zet die 303 eens af tegen de 599.999.697 andere Indische vrouwen die daar ook met seksuele handelingen allerlei bezig zijn, het moge dan zeer spaarzaam, rommelig en vaak nog ongeïnteresseerd zijn... Om onvrijwillig, want ja: India en zijn groepsverkrachters, niet te vergeten. Van dat aantal per capita wordt een mens niet vrolijk. Plus is er nog het *voordeel* van de wetmatigheid dat er hoe verder je -vanuit West-Europa- oostelijk naar de datumgrens trekt, hoe geraffineerder de erotiek, ook die van vrouwen, wordt. Behalve misschien in Japan, geen grotere vetzakken (m) dan in Japan, maar -een paradox die alle andere paradoxen declassificeert- geen geraffineerdere vrouwen dan de geisha's. Het geeft een ruw idee van de toestand in *het Westen*. We willen het niet eens hebben over de lijfelijkeid die in de Zuid-Amerikaanse landen beleden wordt.

Een goede minnares maakt het haar minnaar maximaal naar zijn zin. Tijdens een interactieve vrijpartij, *that is*. Omgekeerd is ook waar, vanzelfsprekend. Maar het hoeft, het is zelfs beter van niet, tegelijkertijd te gebeuren. Ieder op zijn beurt, daar is niks mis mee, u zal het nog vaker lezen hier. Het is dus niet omdat je bij tijd en wijle een nummertje 69 ten beste geeft, dat je een prima minnaar

(m/v/x) zou zijn. We zouden haast, maar niet per definitie, willen zeggen: juist niet. Want tegelijk bezig zijn met je eigen en de ander zijn genot: lastig, zeer lastig. Alleen weggelegd voor de Champions League erotiek.

De Seksmajoor des Vaderlands is van het bouwjaar 1955, u heeft dus niet te maken met een jonge belhamel. Het is een lichtung die voor alles te jong, of te oud was. Nog niet geboren toen Elvis zijn *pelvis* begon te *shaken*, te jong voor de Beatlemania, helaas nog te jong voor de *Summer of Love* en *Woodstock* en de daarmee gepaard gaande seksuele revolutie. Daarna te oud voor punk. Toen de 55-tigers eindelijk het donshaar verruilden voor echte baarden, was er eerst de oliecrisis, de werkloosheid met in het beste geval nepbanen en de vrouwen pijpten nog niet en als, dan niet al te zeer van harte. De seksuele revolutie was al bijna net zo hard op de terugweg als ze gekomen was. Op een hypothecaire lening betaalde je 12% rente. Dan kwam aids, files, internetbubbels die knaptten als ballonnen met te veel water in, kredietcrises die de financiële bodem onder zowat alles wegsloegen en één keer daar allemaal doorheen geploeterd, ben je net te oud voor het vervroegde pensioen. Qua slechte timing is 1955 een topjaar. Was het alleen maar kommer en kwel? Bwah, vergeleken met een Bengalees (zoek het op waar die wonen, dan leert u nog eens wat van dezelfde leeftijd, mag de Seksmajoor des Vaderlands c.s. natuurlijk niet klagen.

Om opnieuw bij de consoorten uit te komen. Het Gezonde Mansbevinden is de officiële naam van een officieuze denktank van mannen (m, er wordt eentje als een potentiële x ingeschat, maar officieel is dat niet en eigenlijk is het veel eerder om te lachen met hem/haar/hen) van diverse leeftijd, pluimage, staat van opwinding en vooral ontbinding. U mag het ook een praatbarak noemen, tenminste als u het verschil tussen noemen en heten kent. In de barak praten, toevallig maar het is niet anders, alleen maar witte

mannen, noteer evenwel dat de denktank absoluut niets tegen diversiteit heeft. Maar weet ze maar eens te vinden, die diversiteit, als je ze nodig hebt.

De denktank is dermate liefhebber van het fenomeen “de vrouw” dat de tank denkt zich een mening over het fenomeen te mogen permitteren, ja zelfs een kritische houding te mogen aannemen. Tot meerdere eer en glorie van de vrouw zelf, jazeker. Want de tijden dat een vrouw ongeveer geen rechten had (binnen of buiten een huwelijk), liggen volgens de Seksmajoor des Vaderlands toch al ettelijke decennia achter ons. Vrouwen hebben nu -zeer terecht, laat daar geen misverstand over bestaan- dezelfde rechten als mannen, maar daar komen dan ook dezelfde plichten om de hoek kijken. Het hoeven niet eens plichten te zijn, het gaat ook om zelfbeschikking. Waarom zou een vrouw dan niet het heft in handen nemen, ook als het om seks gaat?

Er zijn nogal wat mannen die er helemaal niet van moeten weten, de combinatie heften en vrouwen. Maar dat zijn de *BigMac-eters*, alleen geïnteresseerd in snelle bevrediging van de behoefte. Het gaat om de proevers, de savoueurs, de liefhebber van -we hebben er geen andere woorden voor- de fijnere intimiteit. Daar moet een vrouw eindelijk eens een actieve(re) rol in spelen. Niet om de man ter wille te zijn, maar ook tot meerdere eer en glorie van zichzelf. Maar als je de dans wil dansen, laat staan leiden, moet je wel het ritme en de stappen kennen. Techniek met andere woorden. Dat is met erotiek even waar: techniek is (mede)bepalend. Weten wat je waar op welk moment moet of kan doen. Of laten. En daarmee durven experimenteren. Edoch, een veelvoud van vrouwen weet niet waaraan ze moeten beginnen, hoe dat werkt, zo’n mannenlijf, wanneer dat aan een *vidange* toe is. En van diegenen die het wel weten, doet de meerderheid alsof de neus bloedt, toch eens een vrouw gesetteld is. Dan gaat ze veelal andere zaken veel belangrijker vinden -ook noodgedwongen en al helemaal als ze de